

Sygnatura akt IV Ka 228/24

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2024 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodnicząca:	1SSO Ewa Rusin
1Protokolant:	1Magdalena Telesz

przy udziale Zbigniewa Katy Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniach 29 kwietnia 2024 r. i 17 czerwca 2024 r.

6sprawy

1. **K. K.**

7syna K. i K. z domu B.

8urodzonego (...) w W.

9oskarżonego z art. 160 § 1 kk i art. 155 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

2. **E. P.**

10syna F. i E. z domu L.

11urodzonego (...) w W.

12oskarżonego z art. 160 § 1 kk i art. 155 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

13na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego E. P. i jego obrońcę, obrońcę oskarżonego K. K. i prokuratora

14od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

15z dnia 20 grudnia 2023 r., sygnatura akt II K 1714/21

I. **zmienia zaskarżony wyrok:**

161) w odniesieniu do oskarżonego K. K. w pkt. I, II, III, IV, IX i XI dyspozycji w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego od zarzucanego mu czynu i stwierdza, że w tej części koszty procesu ponosi Skarb Państwa,

17 2) w odniesieniu do oskarżonego E. P. w pkt. V dyspozycji ten sposób, że oskarżonego uznaje za winnego tego, że w dniu 7 grudnia 2019 r. w B., gmina N., województwa (...) naraził A. N. i D. N. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w ten sposób, że jako autoryzowany serwisant firmy (...) S.A. pomimo braku na karcie zerowego uruchomienia kotła podpisu instalatora przystąpił do zerowego uruchomienia kotła z zamkniętą komorą spalania o mocy 25 KW, pomimo określenia w projekcie budowlanym wewnętrznej instalacji gazowej jako dopuszczalnej maksymalnej mocy kotła na 21 KW i na montaż którego zostało wydane zezwolenie, nie sporządził oświadczenia wskazującego na konieczność wykonania odpowiedniego systemu spalinowego oraz nie dokonał analizy spalin, czym w dniu 13 grudnia 2019 r. nieumyślnie spowodował śmiertelne zatrucie A. N. tlenkiem węgla oraz rozstrój zdrowia D. N. na okres poniżej dni siedmiu, tj. czynu kwalifikowanego z art. 160 § 1 k.k. i art. 155 k.k. i art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który na podstawie art. 160 § 1 kk w zw. z art. 11§ 3 kk wymierza karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

18II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego E. P. na rzecz oskarżycielek posiłkowych D. N. i M. N. kwoty po 1008 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym;

IV. zasądza od oskarżonego E. P. na rzecz Skarbu Państwa 1/2 części wydatków postępowania apelacyjnego i wymierza 180 złotych opłaty za to postępowanie.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 228/24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	4		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 20 grudnia 2023r. sygn. akt II K 1714/21			

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
o.11.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. K. E. P.	Nie byli dotychczas karani sędownie.	Dane KRK	683, 684
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Dane KRK	niekwestionowane	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Apelacji obrońcy oskarżonego K. K.: 1). obrazę przepisów postępowania, co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia tj. art. 201 k.p.k. w zw. z art. 167 k,pk. w zw. z art. 193§ 1 i 2 k.p.k. mającą wpływ na treść zapadłego orzeczenia poprzez	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

niedopuszczenie przez Sąd I instancji dowodu z opinii biegłego z zakresu kominiarstwa oraz innego biegłego z zakresu instalacji pieców gazowych na okoliczność obowiązków spoczywających na wykonawcy instalacji gazowej, serwisanta dokonującego zerowego uruchomienia i inwestora a także na okoliczność prawidłowości działań kominiarzy, w tym p. G. w świetle złożonych zeznań, na okoliczność wskazania, czy bez potwierdzenia zamontowania kotła w gwarancji można dokonać zerowego uruchomienia pieca oraz czy wg biegłego takie prace bez podbicia karty gwarancyjnej, bez kierownika budowy można uznać za zakończone; w sytuacji gdy zachodzi sprzeczność pomiędzy opiniami dotychczas złożonymi przez dwóch biegłych, tj. S. P. i T. J., a także w sytuacji, gdy podczas przesłuchania kominiarza. K. G. na jaw wyszły

nieznane dotąd fakty, że przeglądy wentylacji jak i opinie wydawane na potrzeby budowy instalacji gazowej wydawane były niezgodnie z przepisami, w tym niezgodnie ze stanem faktycznym (brak było wentylacji i kratki wentylacyjnej, a mimo to kominiarz wskazywał w opinii, że wentylacja jest prawidłowa,

2). obrazy przepisów postępowania, co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia tj. art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k. p. k w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 i § 2 k.p.k. polegającą na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów skutkującą jej dowolnością, oparcie rozstrzygnięcia jedynie na części dowodów, bez wzajemnej ich analizy jak również z wnioskami wpływającymi z pozostałych, zaniechanie dokonania wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz wydanie rozstrzygnięcia na

podstawie
niekompletnego
materiału
dowodowego, z
odstąpieniem od
powołania
dodatkowego
biegłego z zakresu
budowy instalacji
pieców gazowych
oraz dopuszczenia
dowodu z opinii
biegłego z zakresu
kominiarstwa bez
przekonywującego
umotywowania
takiego stanu w
uzasadnieniu
wyroku,

3). naruszenie prawa
procesowego, tj. art
7 k.p.k przez
ukształtowanie
przekonania Sądu
na podstawie
niektórych tylko
dowodów
przemawiających na
niekorzyść
oskarżonego z
pominięciem
dowodów
przemawiających na
jego korzyść, przy
dowolnej ocenie
materiału
dowodowego nie
mającej nic
wspólnego ze
swobodną oceną
dowodów bez
uwzględnienia zasad
prawidłowego
rozumowania, oraz
zasad wiedzy i
doświadczenia
życiowego.

4). mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez pobieżną i powierzchowną analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego z pominięciem istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności wynikających z wyjaśnień oskarżonego czy zeznań świadków. Sąd pominął istotne informacje wynikające z akt sprawy i zeznań świadków, a to:

a) brak było podpisu oskarżonego K. K. na dokumentach o zakończeniu prac instalacyjnych - przy założeniu Sądu, że K. K.

zawodowo zajmował się budową instalacji gazowych i z tego tytułu ciążyła na nim większa odpowiedzialność prawidłowo ustalony stan faktyczny, winien prowadzić do wniosku, że skoro oskarżony nie potwierdził w karcie

gwarancyjnej
zakończenia prac

instalatorskich, to
były one
niezakończone, a
zatem zmarły A. N.,
tj. inwestor, nie mógł
uruchomić i używać
pieca, zaś oskarżony
E. P. nie powinien
dokonać zerowego
uruchomienia kotła;

b) fakt, że prace
instalatorskie nie
zostały zakończone
ponieważ do
instalacji
centralnego
ogrzewania były
podłączone dwa
źródła ciepła: kocioł
stałopalny, który
może pracować w
układzie otwartym,
czyli bezciśnieniowo
oraz kocioł gazowy,
który

pracuje tylko pod
ciśnieniem. Zgodnie
z wyjaśnieniami
oskarżonego K.
K. zostawił on
instalację
bezciśnieniowo,
czyli do pracy
był włączony kocioł
stałopalny. Żeby
odpalić kocioł
gazowy trzeba było
wykonać szereg
czynności, na
których trzeba

się znać i na które
kierownik budowy
na pewno nie
wyraziłby zgody bez
uprzedniej

weryfikacji
poprawności
wszystkich
parametrów pokoju,
wentylacji i
podłączenia kotła.
Odpalenie bowiem
kotła stałopalnego
pod ciśnieniem grozi
rozsadzeniem kotła.
Gdyby Sąd I
instancji
prawidłowo ustalił
stan faktyczny- w
oparciu o pełen
materiał dowodowy
oraz zrozumienie
opinii biegłych,
doszedłby do
wniosku, iż
oskarżony K. K.
nie przekazał A.
N. nieprawidłowo
wykonanej
instalacji, ponieważ
jej nie dokończył i
zabronił
dokonywania
dalszych czynności
bez uprzedniego
zalegalizowania
budowy przez
inwestora.

c) A. N. nie
zmarł z powodu
zatrucia gazem,
który znajdował się
w instalacji, którą
wykonał oskarżony
K. bez projektu.
Śmierć nastąpiła
z powodu tlenku
węgla w
pomieszczeniu, w
którym zgodnie z
protokołami

kominiarskimi miała
być sprawna

instalacja wentylacyjna, której jednak zgodnie z ustaleniami biegłych J.i P. w ogóle nie było. Jest to istotna informacja, ponieważ to głównie brak wentylacji doprowadził do tragicznej śmierci A. N.. Instalator, tj. oskarżony, przystępując do prac otrzymał od zmarłego wyraźną informację, że przeglądy i opinie kominiarskie zostały wykonane i

są prawidłowe. Mając ww. dokumenty, oskarżony nie miał powodów do podważania opinii kominiarza, szczególnie, że A. N. dokładnie wiedział jakie dokumenty są potrzebne do uruchomienia kotła gazowego, bo podobną instalację oskarżony wykonywał wcześniej w mieszkaniu żony zmarłego i wówczas to zmarły kompletował wymagane dokumenty (zgodnie z obowiązkami inwestora).

5). błąd w ustaleniach faktycznych

przyjętych za
podstawę
orzeczenia, mający
wpływ na jego treść,
polegający na:

a) uznaniu, iż
oskarżony swoim
zachowaniem
wyczerpał ustawowe
znamiona czynu
zabronionego z art.
160 § 1 k.k.
skutkujące
uznaniem go za
winnego
zarzucanego mu
czynu, podczas gdy
z opinii biegłych
sądowych wynika,
iż oskarżony jedynie
pośrednio przyczynił
się do wystąpienia
zdarzenia, w wyniku
którego śmierć
poniósł A. N.;

b) błędnym
przyjęciu, że
zgromadzony
materiał dowodowy
pozwala na
przypisanie
oskarżonemu winy
w zakresie
zarzucanego mu
czynu, podczas gdy
prawidłowa analiza
zgromadzonego
materiału
dowodowego oraz
okoliczności
zdarzenia oceniane
we wzajemnym ze
sobą powiązaniu
prowadzą do
przeciwego
wniosku.

c) błędnym przyjęciu, że oskarżony wskutek swojego nieprawidłowego działania, polegającego na budowie instalacji gazowej bez projektu i pozwolenia, doprowadził do śmierci A. N., podczas gdy zebrany w sprawie materiałów

dowodowy nie daje jednoznacznych i kategorycznych podstaw do uznania jego odpowiedzialności.

Brak było podpisu oskarżonego K. K. na dokumentach o zakończeniu prac instalacyjnych - przy założeniu Sądu, że K. K. zawodowo zajmował się budową instalacji gazowych i z tego tytułu ciążyła na nim większa odpowiedzialność, prawidłowo ustalony stan faktyczny, winien prowadzić do wniosku, że skoro oskarżony nie potwierdził w karcie gwarancyjnej zakończenia prac instalatorskich, to były one niezakończone, a zatem zmarły

A. N., tj. inwestor, nie mógł uruchomić

i używać pieca, zaś oskarżony E. P. nie powinien dokonać zerowego uruchomienia kotła. Śmierć A.

N. wynikała wyłącznie z jego winy, albowiem wiedział, że nie może używać pieca do momentu potwierdzenia poprawności instalacji przez kierownika budowy. To A. N. zignorował przepisy i pomimo braku projektu, książki

budowy oraz kierownika budowy, doprowadził do uruchomienia kotła, wywierając również wpływ na oskarżonego P., aby ten dokonał zerowego uruchomienia kotła. Wyłącznie winę za to tragiczne zdarzenie ponosi A. N..

6). obrazę prawa materialnego, tj. art. 46 §2 kk wynikającą z jego zastosowania i orzeczenia przez Sąd I Instancji na podstawie tego przepisu nawiązek w kwotach po 6.000 zł na rzecz pokrzywdzonych w sytuacji, gdy zgodnie z normą art. 46 § 2 kk nawiązka

może być orzeczona wyłącznie na rzecz pokrzywdzonego sensu stricte to jest na rzecz osoby, o której mowa w art. 49 kpk, a nie na rzecz tzw. stron zastępczych, czyli osób jedynie wykonujących prawa pokrzywdzonego z powodu jego śmierci.

7). rażącej niewspółmierności orzeczonej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 1 roku i brak uwzględnienia przesłanki łagodzącej, tj. sytuacji, w której to zmarły A. N. był przyjacielem oskarżonego K. K.. Już sama jego śmierć wystarczająco wpłynęła na życie i psychikę oskarżonego. Godzi się zauważyć, że oskarżony wykonał instalację z uwagi na łączącą go ze zmarłym przyjaźń i był przekonany, że czyni dobrze, prawidłowo. Dał wiarę przyjacielowi, że dopełni wszystkich formalności i nie

	<p>uruchomi pieca dopóki instalacja nie zostanie zatwierdzona przez kierownika budowy. Oskarżony uległ namowom przyjaciela, a konsekwencje swojej lekkomyślności ponosi do dnia dzisiejszego. K. K. do końca swoich dni będzie obwiniał się za brak nadmiernej zapobiegliwości i przyczynienie się do śmierci wieloletniego przyjaciela.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad. 1), 2) i 3) Przypomnieć na wstępie wypada, iż zarzut obrazy przepisów procedowania definiowany w art. 438 pkt 2 kpk może dotyczyć jedynie niezgodności przebiegu postępowania z wymogami prawa procesowego poprzez zaniechane wypełnienia konkretnych nakazów lub naruszenie zakazów proceduralnych, ewentualnie przepisów</p>			

dotyczących samego orzekania, czy konstruowania orzeczenia. (vide: wyrok SN z dnia 8 września 2009 r., WA 26/09, OSNwSK 2009/1/1844), która to obraza przepisów nadto musi skutkować wpływem na treść wyroku. Takie błędy w badanej sprawie nie wystąpiły.

Podniesione w powyższych zarzutach twierdzenia o konieczności poszerzenia dotychczasowych opinii z zakresu kominiarstwa są bezskuteczne, apelujący nie wykazał realnej potrzeby uzupełnienia takich opinii, skoro wedle ustaleń wyroku uruchomienie przedmiotowego kotła gazowego nastąpiło wobec nie wykonania przez inwestora A. N. w ogóle zaleceń wykonania wentylacji pomieszczenia, w którym zainstalowano ów kocioł gazowy. Zgodzić się należy także z wnioskiem, iż skoro oskarżony nie potwierdził na w karcie gwarancyjnej

kotła zakończenia prac instalatorskich, to były one niezakończone, a zatem zmarły A. N., tj. inwestor, nie mógł uruchomić i używać pieca, zaś oskarżony E. P. nie powinien dokonać zerowego uruchomienia kotła.

Także zbędne byłoby powoływanie kolejnego biegłego z zakresu budowy instalacji gazowych, skoro pierwotnie wykonana instalacja (ta, z której doszło do śmiertelnego ulatniania się tlenku węgla) nie została wykonana zgodnie z projektem budowlanym i po 7 grudnia 2019r. została rozebrana przez kolejnego inwestora a następnie sporządzono nowy projekt budowlany i instalację wykonano od nowa.

Na czym miała polegać podniesiona w zarzucie 3) obraza art. 7 kpk, tego apelujący czytelnie nie wyartykułował, w szczególności nie wskazując dowodów wadliwie jego zdaniem ocenionych.

Ad. 4) i 5)

Zgodzić się należy ze sformułowanymi tu zarzutami powierzchownej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego z pominięciem istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności, prowadzącymi finalnie do uznania błędności ustaleń faktycznych dotyczących zarzutu stawianego oskarżonemu i w konsekwencji błędnego skazania go za czyn stypizowany w art. 160 § 1 kk.

Jak wynika z punktu I-go dyspozycji zaskarżonego wyroku, oskarżonemu przypisano występki umyślne, polegający na tym że w grudniu 2019 roku w B. naraził A. N. i D. N. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w ten sposób, że jako instalator wykonał wewnętrzną instalację gazową w budynku należącym do pokrzywdzonych niezgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym i

pozwoleniem na budowę oraz pomimo braku wentylacji, a następnie dokonał montażu gazowego kotła z zamkniętą komorą spalania.

Rzecz jednak w tym, że poczynione ustalenia faktyczne wyroku (sekcja 1.1 k. 1-2 motywów) nie tworzą prawidłowej podstawy dla takiej treści konstrukcji sprawstwa oskarżonego.

Przyjął prawidłowo sąd I instancji, bazując głównie na dokumentacji projektowej sporządzonej dla inwestora A. N., iż tenże inwestor uzyskał pozwolenie na budowę decyzją nr (...) z dnia 4 lutego 2019 roku Starosty (...), który to zatwierdził przedłożony projekt budowlany i udzielił A. N. pozwolenia na budowę wewnętrznej instalacji gazowej, zobowiązując inwestora do wykonania robót zgodnie z projektem budowlanym uznanym za integralną część pozwolenia oraz zobowiązując kierownika budowy

do prowadzenia
dziennika budowy
(podkr. SO).

Dalej trafnie ustalono, że A. N. jako inwestor nie powołał kierownika budowy, a wykonanie prac związanych z montażem instalacji gazowej wewnętrznej zlecił swemu znajomemu oskarżonemu K. K., który podczas ich wykonywania korzystał z pomocy J. K., z tych to 2-ch osób tylko oskarżony K. K. posiadał uprawnienia do wykonania przedmiotowej instalacji gazowej. Oskarżony K. K. po wykonaniu instalacji i montażu kotła gazowego z zamkniętą komorą spalania nie dokonał jakiegokolwiek wpisu w dokumentacji, w tym jako instalator, bo takowej dokumentacji inwestor mu nie przedstawił.

Nie zakwestionował sąd I instancji wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, wedle których inwestor (jego kolega i przyjaciel) nie tylko zapewniał

o braku potrzeby ustanowienia kierownika budowy i prowadzenia wpisów do dziennika budowy ale także nie udzielił oskarżonemu wglądu do projektu budowlanego i karty zerowego uruchomienia kotła. W takich warunkach oskarżony K. K. dokonał montażu wewnętrznej instalacji gazowej niezgodnie ze sporządzonym projektem, a wykonanych prac, w tym poświadczenia o zgodności instalacji z projektem, nie ujął w jakimkolwiek dokumencie, chociażby na karcie zerowego uruchomienia kotła, co także ustalono w osnowie faktycznej wyroku.

W konsekwencji opisanego działania inwestora - niezgodnego z decyzją pozwolenia budowlanego - oczywistym pozostaje wnioskowanie, że prace prowadzone przez oskarżonego K. K. nie były nadzorowane w wymagany decyzją sposób przez kierownika budowy. Tenże kierownik

budowy wedle norm
prawa budowlanego
był odpowiedzialny
także za wypełnienie
pozostałych
warunków decyzji,
tj. wykonanie
wentylacji
pomieszczeń w
postaci otworów
nawiewu oraz kratki
wywiewnych oraz
przewodu
spalinowego, co
wynikało m.in. z
wydanej opinii
komińskiej K.
G. uzupełniającej
przedmiotową
decyzję Starosty
zezwolenia na
podłączenie
instalacji gazowej.

Bezsprzecznie stan
zagrożenia
pokrzywdzonych A.
N. i D. N.
na bezpośrednie
niebezpieczeństwo
utrąty życia lub
ciężkiego uszczerbku
na zdrowiu nie
nastąpił wskutek
działania
oskarżonego K.
K.. Wszak nie
poczyniono ustaleń,
by oskarżony K.
K. przedmiotowy
kocioł uruchomił i
przez to stworzył
dla kogokolwiek
stan bezpośredniego
zagrożenia w
rozumieniu art.
160 § 1 kk.
Nie ulega przecież
wątpliwości, iż owo
znamień ustawowe

bezpośredniości zagrożenia jest definiowane ściśle (jak przytoczył sąd I instancji niebezpieczeństwo winno być rozumiane jako pewna obiektywna sytuacja – pewien szczególny układ rzeczy i zjawisk, z którego rozwojem zachodzi wysokie prawdopodobieństwo nastąpienia uszczerbku na dobru prawnym, i tak rozumiane niebezpieczeństwo jest znamieniem typu czynu zabronionego.

Podkreśla się przy tym, że istotą niebezpieczeństwa jest nie tylko to, że jest samo zmianą w świecie zewnętrznym, lecz także to, że prowadzi również do dalszej zmiany.

Prócz tego, pojęcia bezpośredniości niebezpieczeństwa nie można wiązać z czasową bliskością skutku, mającego nastąpić w wyniku rozwoju sytuacji niebezpiecznej.

Bezpośrednie niebezpieczeństwo zachodzi wtedy, kiedy występuje sytuacja niewymagająca dla swojego dalszego rozwoju włączenia

się w dany układ zdarzeń elementu dodatkowego (zob. A. Zoll, [w:] Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Część I. Komentarz do art. 117-211a, red. A. Zoll, W. Wróbel, WKP 2017, art. 160, teza 13).

Sądową wykładnię bezpośrednio dokonano także i w ten sposób, że poza stwierdzeniem o natychmiastowości zagrożenia – Zagrożenie bezpośrednie dla dóbr określonych w art. 160 § 1 k.k. to takie, w którym nie musi wystąpić żadne inne zdarzenie (element łańcucha przyczynowo-skutkowego), by w przyszłości wystąpił skutek w postaci naruszenia zagrożonego dobra prawnego. Chodzi zatem wyłącznie o takie działania, które stwarzają konkretne, realne i natychmiastowe zagrożenie dla życia lub zdrowia pokrzywdzonego. Określenie "bezpośrednie" wyklucza natomiast możliwość objęcia nim przypadków, w których niebezpieczeństwo wprawdzie istnieje,

ale jego realizacja zależy od ewentualnych dalszych działań sprawcy bądź innych osób. (- vide aprobowany wyrok SN z 28.04.2022 r., II KK 216/21, OSNK 2022/9, poz. 33 baza danych LEX nr 3408236).

Podobnie w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2023 r. II AKa 483/21 Istotą strony przedmiotowej czynu określonego w art. 160 § 1 k.k. jest stworzenie przez sprawcę takiej sytuacji faktycznej, w której istnieje bezpośrednio niebezpieczeństwo, grożące realnie nastąpieniem skutku w postaci śmierci, ciężkiego uszkodzenia ciała, względnie ciężkiego rozstroju zdrowia człowieka.

Bezpośredniość realnie grożącego niebezpieczeństwa oznacza, iż w sytuacji przez sprawcę już stworzonej, a więc bez dalszej akcji z jego strony, istnieje duże prawdopodobieństwo nastąpienia w najbliższej chwili wymienionych

skutków. (LEX nr 3568671).

Przypomnieć tu także wypada, że dla wypełnienia ustawowych znamion występku z art. 160 kk (zarówno w formie umyślnej czy nieumyślnej) sprawca musi:

a) przenieść człowieka ze stanu bezpiecznego dla jego życia lub zdrowia w stan narażenia człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,

bądź

b) przenieść człowieka ze stanu, w którym istniało tego rodzaju pośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w inny stan równie niebezpieczny,

bądź

c) zwiększyć stan niebezpieczeństwa w jakim człowiek się znajduje w stan bardziej niebezpieczny, stwarzający bezpośrednie

zagrożenie dla jego życia lub zdrowia.

Żaden z takich stanów nie wystąpił w odniesieniu do ustalonych czynności sprawczych oskarżonego K. K..

Przecież samo wykonanie instalacji gazowej i montaż kotła to tylko jeden z kilku etapów inwestycji, który w żadnej mierze nie zwalniał inwestora od dochowania pozostałych warunków pozwolenia na budowę, chociażby ustanowienia kierownika budowy, dokonywania przezeń wpisów po dokonaniu kontroli prawidłowości wykonania prac instalacyjnych zgodnie z projektem oraz prawidłowego wykonania wentylacji pomieszczenia, w którym kocioł miał zostać zainstalowany, zgodnie z opinią kominiarską. Pozostanie tajemnicą inwestora, zmarłego pokrzywdzonego A. N., dlaczego nie wykonał przytoczonych warunków

pozwolenia
budowlanego, być
może zaważyły
względy
ekonomiczne, bo
przecież za
ustanowienie
kierownika budowy,
jego czynności
nadzorcze wobec
wykonawców
inwestycji, w tym
prowadzenie
dziennika budowy,
należne jest
wynagrodzenie,
zatem koszty,
których
pokrzywdzony
zapewne chciał
uniknąć.

Nie ulega
najmniejszej
wątpliwości, iż
przeprowadzone
sądowo-lekarskie
ogłędziny i sekcja
zwłok A. N.
wykazały, że jego
śmierć nastąpiła
wskutek zatrucia
tlenkiem węgla.

W takich
okolicznościach
faktycznych można
wywieść jedynie
słuszny i
uzasadniony
wniosek, że samo
wykonanie przez
oskarżonego K. K.
instalacji gazowej
i montaż kotła
nie stworzyło dla
pokrzywdzonych
stanu
bezpośredniego
niebezpieczeństwa.

Przecież ów stan niebezpieczny (ulatanie się tlenku węgla powstałego w nieprawidłowym procesie spalania gazu, skutkujący w dniu 13 grudnia 2019r. śmiertelnym zatruciem A. N. i narażeniem D. N. podkr. S.O.) zaistniał wskutek elementu dodatkowego, jakim było dopiero uruchomienie kotła (tj . rozpoczęcie procesu spalania gazu) przez oskarżonego E. P., działającego jako autoryzowany serwisant firmy (...) S.A., który pomimo braku na karcie zerowego uruchomienia kotła podpisu instalatora przystąpił do zerowego uruchomienia kotła z zamkniętą komorą spalania o mocy 25 KW, pomimo określenia w projekcie budowlanym wewnętrznej instalacji gazowej jako dopuszczalnej maksymalnej mocy kotła na 21 KW i na montaż którego zostało wydane zezwolenie, nie sporządził oświadczenia wskazującego na

konieczność wykonania odpowiedniego systemu spalinowego oraz nie dokonał analizy spalin.

To czynności podjęte przez oskarżonego E. P., począwszy od zaniechania przez niego jakiegokolwiek wymaganej przepisami weryfikacji prawidłowości budowy instalacji i podłączenia kotła, uruchomiły proces nieprawidłowego spalania gazu i w konsekwencji śmiertelne zatrucie A. N. tlenkiem węgla jako produktem nieprawidłowego spalania gazu.

Z tych powodów ustalone w sprawie działanie oskarżonego K. K. nie wypełniło ustawowych znamion zarzucanego mu występku kwalifikowanego z art. 160 § 1 k.k. i art. 155 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. , co musi skutkować jego uniewinnieniem.

Ad. 6) i 7) wskutek wykluczenia zaistnienia podstaw dowodowych dla

<p>przypisania oskarżonemu sprawstwa i zawinienia w zarzucany mu zakresie odnoszenie się do tych zarzutów stało się bezprzedmiotowe.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego K. K. od popełnienia czynów opisanych w punkcie I wyroku;</p> <p>2. ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu I instancji w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, w tym rozstrzygnięcia o kosztach postępowania,</p> <p>3. w każdym zaś razie - zwolnienie oskarżonego K. K. od ponoszenia kosztów postępowania przed Sądem II instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Trafny okazał się wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego K. K. od przypisanego mu czynu.</p> <p>Brak podstaw do podzielenia słuszności wniosków 2 i 3.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut apelacji prokuratora:</p> <p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a wynikający z niesłusznego przyjęcia przez Sąd I Instancji, że nie było podstaw do kwalifikowania zachowań oskarżonych kumulatywnie i przypisania im popełnienia czynu z art. 155 k.k. oraz z art. 157 § 2 k.k., bowiem brak jest możliwości obiektywnego przypisania skutku w postaci śmierci pokrzywdzonego A. N. oraz doznania lekkiego uszczerbku na zdrowiu przez D. N. z zachowaniem oskarżonego K. K. i oskarżonego E. P., a także</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

wskazanie przez Sąd,
że gdyby nie
dalsze zachowanie
po stronie
pokrzywdzonego A.
N., który
eksploatował piec
- z wysokim
prawdopodobieństwem
- nie doszłoby do
powstania
następstw w postaci
śmierci oraz
lekkiego uszczerbku
na zdrowiu, podczas
gdy prokurator
zarzucać
oskarżonym
przyczynienie się
do nieumyślnego
spowodowania
śmierci A. N.
oraz spowodowania
lekkiego uszczerbku
na zdrowiu u D.
N., w szczególności
mając na uwadze
fakt, że źródłem
utleniania się tlenku
węglą była wadliwa
instalacja gazowa
zamontowana przez
oskarżonego K. K.
oraz w sytuacji,
gdy oskarżony E.
P. jako serwisant
niewłaściwie
przeprowadził
zerowe
uruchomienie kotła
z zamkniętą komorą
spalania, mimo
braku na karcie
zerowego
uruchomienia kotła
podpisu instalatora,
nie sprawdzając
oświadczenia
wskazującego na
konieczność

	<p>wykonania odpowiedniego systemu spalinowego oraz nie dokonując analizy spalin, co pociągało za sobą wzbudzenie w użytkowniku - pokrzywdzonym A. N. - przeświadczenia, że korzystanie z instalacji będzie w pełni bezpieczne, a takie zachowanie obu oskarżonych w konsekwencji skutkowało nieumyślnym przyczynieniem się do spowodowania śmierci A. N. oraz przyczynieniem się do spowodowania rozstroju zdrowia u pokrzywdzonej D. N. trwający nie dłużej niż 7 dni;</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Apelacja okazała się skuteczna wyłącznie w odniesieniu do oskarżonego E. P., skutkując zmianą opisu czynu przypisanego i wymierzeniem kary wnioskowanej przed sądem I instancji oraz na rozprawie apelacyjnej.</p>			

Ponadto w sekcji 3.1 dokładnie wskazano powody dla których dokonano zmiany wyroku przez uniewinnienie oskarżonego K. K., dlatego odsyła się do argumentacji tam przedstawionej.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości iż przeprowadzone sądowo-lekarskie oględziny i sekcja zwłok A. N. wykazały, że jego śmierć nastąpiła wskutek zatrucia tlenkiem węgla. Objawy zatrucia tlenkiem węgla oraz rozstroju zdrowia wystąpiły także u pokrzywdzonej D. N., ale naruszające czynności narządów jej ciała na okres poniżej dni siedmiu. Nadto bezspornie źródłem ulatniania się tlenku węgla była eksploatowana wadliwa instalacja gazowa, zamontowana przez oskarżonego K. K. po tym, jak kocioł został uruchomiony przez współoskarżonego E. P..

O ile słusznie apelujący podniósł, iż wedle opinii uzupełniającej z dnia 23 kwietnia 2021 r. biegłego z zakresu

gazownictwa S. P. instalacja gazowa zamontowana przez oskarżonego K. K. została przez niego wykonana niezgodnie z istniejącą dokumentacją, nie została wykonana zgodnie ze sporządzonym projektem, jak również nie została przeprowadzona próba szczelności wykonana dla nowo wykonanych instalacji zgodnie z wymaganymi w zapisach § 44 p. 1-8 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji „w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych”. Sam Sąd orzekający w uzasadnieniu wyroku wskazał, że zgon A. N. nastąpił wskutek zatrucia tlenkiem węgla ulatniającym się z instalacji gazowej wykonanej przez K. K., a uruchomionej przez E. P. . Nie ulega więc wątpliwości, że niezaprzeczalnie istnieje związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy zachowaniem oskarżonego K. K., który pomimo

tego, że posiada odpowiednie uprawnienia do budowy instalacji gazowej a więc jest osobą odpowiednio wykwalifikowaną do takiego działania, wykonał instalację w sposób niezgodny z zatwierdzonym projektem...”, to jednak należy z całą mocą zaakcentować, że działanie oskarżonego K. K. nie pozostawało w bezpośrednim związku przyczynowym z zarzucanym mu skutkiem, bo przecież – jak to już podniesiono w sekcji 3.1. samo wykonanie instalacji gazowej i montaż kotła to tylko jeden z kilku etapów inwestycji, który w żadnej mierze nie zwalniał inwestora od dochowania pozostałych warunków pozwolenia na budowę, chociażby ustanowienia kierownika budowy, dokonywania przezeń wpisów po dokonaniu kontroli prawidłowości wykonania prac instalacyjnych zgodnie z projektem, wykonania próby szczelności instalacji oraz prawidłowego wykonania wentylacji

pomieszczenia, w którym kocioł miał zostać zainstalowany, zgodnie z opinią kominiarską.

To sprzeczny z pozwoleniem na budowę, wadliwy proces inwestycji podjętej przez pokrzywdzonego A. N., w tym następcze działania oskarżonego K. K. skutkowałą nieszczęśliwością nowo zamontowanej instalacji gazowej, z której – po wadliwym uruchomieniu kotła - ulatniał się tlenek węgla, co ostatecznie skutkowało śmiercią A. N. i lekkim uszczerbkiem na zdrowiu D. N..

Z tych powodów nie występuje bezpośredni związek przyczynowy pozwalający przypisać oskarżonemu K. K. tak stworzenie stanu bezpośredniego stanu zagrożenia życia pokrzywdzonych jak i skutku nieumyślnego w postaci śmierci pokrzywdzonego A. N. i lekkiego uszczerbku na zdrowiu D. N..

Inaczej natomiast kształtuje się odpowiedzialność karna oskarżonego E. P.. Oczywiście słusznie apelujący podnosi, iż oskarżony jako serwisant firmy (...) w dniu 7 grudnia 2021 r. dokonał zerowego uruchomienia kotła gazowego zamontowanego wcześniej przez K. K.. Oskarżony wykonał czynność zerowego uruchomienia kotła pomimo, że nie zapoznał się z dokumentacją dotyczącą instalacji gazowej, w szczególności dokonał jej pomimo braku na karcie zerowego uruchomienia kotła podpisu instalatora, nie dokonał analizy spalin, jak również nie sporządził oświadczenia wskazującego konieczność wykonania odpowiedniego systemu spalinowego (podkr. SO). Oskarżony jako serwisant firmy (...) powinien postępować m.in. zgodnie z instrukcją instalowania i obsługi kotłów gazowych, z której

wprost wynika, że przed uruchomieniem kotła należy sprawdzić czy system spalinowo - powietrzny wykonany jest zgodnie z projektem, a długości przewodów spalinowo - powietrznych odpowiadają zaleceniom, wynika z niej również, że po uruchomieniu należy sprawdzić poprawność pracy kotła oraz stężenie CO₂ lub O₂ w spalinach. Przecież procedury te stanowią część szkoleń prowadzonych przez (...) Serwis (...) firmy (...). Oskarżony E. P. będąc serwisantem firmy (...) i będąc odpowiednio do tego przeszkolonym, w sposób nieodpowiedni dokonał zerowego uruchomienia kotła gazowego.

Fakt, iż oskarżony E. P. dokonał zerowego uruchomienia kotła i nie sporządził oświadczenia wskazującego na konieczność wykonania odpowiedniego systemu spalinowego oraz nie dokonał analizy

spalin wywołał u pokrzywdzonego A. N. przekonanie, że korzystanie z kotła jest w pełni bezpieczne. Z tych powodów zachodzi adekwatny związek przyczynowy pomiędzy opisanym zachowaniem oskarżonego a skutkami w postaci umyślnego spowodowania stanu zagrożenia dla pokrzywdzonych i nieumyślnego spowodowania skutków w postaci śmierci pokrzywdzonego A. N. i lekkiego uszczerbku na zdrowiu D. N.. Tu oskarżony odpowiada za przypisane skutki, bo nie zachował ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia czynu mógł przewidzieć w rozumieniu art. 9 § 2 kk.

Wniosek

O uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Kłodzku, na

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

rozprawie apelacyjnej prokurator zmienił wniosek w ten sposób, by uznać obu oskarżonych za winnych czynów kwalifikowanych z art. 160 § 1 kk i art. 155 kk i art. 157 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i wymierzenie kar, jakie zostały zawnioskowane przez prokuratora przed sądem I instancji.

W ustalonych okolicznościach faktycznych sprawy i braku potrzeby prowadzenia przewodu sądowego na nowo w całości przepis art. 437 § 2 kpk nie pozwala na podzielenie słuszności pierwotnego kasatoryjnego wniosku apelacyjnego, wobec czego w postępowaniu apelacyjnym nastąpiła korekta opisu czynu i wymiaru kary.

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Słuszny okazał się wniosek tylko w zakresie zmiany

<p>wyroku na niekorzyść oskarżonego E. P., który to wniosek został uwzględniony w całości.</p> <p>Ponieważ w sekcji 3.1 dokładnie wskazano powody dla których dokonano zmiany wyroku przez uniewinnienie oskarżonego K. K., to odsyła się do argumentacji tam przedstawionej.</p>			
<p>3.3.</p>	<p>Apelacji obrońcy oskarżonego E. P.:</p> <p>1) obraży prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, to jest art. 160 § 1 kk poprzez jego błędną wykładnię polegającą na niezasadnym przyjęciu przez sąd a meriti, że zachowanie oskarżonego – E. P. - w dniu 7 grudnia 2019r. wyczerpywało znamiona tegoż przestępstwa, podczas gdy wnikliwa analiza materiału dowodowego, w tym zeznań świadków oraz wyłaniające się na tle opinii biegłych wątpliwości, winny</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

prować do zgoła odmiennych wniosków oraz uznaniu, iż oskarżony – E. P.- miał świadomość nieprawidłowego wykonywania poszczególnych czynności związanych z zerowym uruchomieniem kotła oraz wiążącymi się z nimi zagrożeniami, godził się na wystąpienie skutku określonego w art. 160 §1 k.k.,

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż w świetle zebranego materiału dowodowego, oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, podczas gdy wyłaniające się na ich tle sprzeczności, zwłaszcza zaniechaniu ustalenia źródła zaszadzenia A. N. wykluczającym możliwość rozstrzygnięcia w nie budzący żadnych wątpliwości sposób kwestii sprawstwa oraz wina oskarżonego w zakresie zarzucanego mu

przestępstwa i - co do zasady mającej swe źródło w przepisie art. 5 §2 kpk - sprzeczności te o których mowa w uzasadnieniu niniejszego środka odwoławczego, wobec faktu nie wyeliminowania ich w toku postępowania jurysdykcyjnego powinny zostać rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego,

3) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż oskarżony - E. P. - nie wykonał wszystkich czynności związanych z uruchomieniem zerowym prawidłowo, i jako serwisant nie powinien uruchomić kotła w razie braku

kompletnej dokumentacji, gdyż pozostaje on zobowiązany do zapoznania się z dokumentacją a nadto sprawdzenia wykonania instalacji zgodnie z nią, powinności

	<p>określenia czy są spełnione warunki wentylacji, a także dokonać analizy spalin i zawartości powietrza poprzez wykonanie pomiarów przy pomocy sondy i wykonać wydruku z tego sprawdzenia, a które to naruszenia doprowadziły do bezpodstawnego przyjęcia, iż oskarżony wobec braku wiedzy w w/ w zakresie dopuścił się przypisanego mu czynu w sposób umyślny.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzuty tej apelacji pozostają ze sobą w zasadniczej sprzeczności. Najpierw apelujący stawia zarzut obrazy prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu (1) a następnie formułuje zarzuty 2 i 3 błędnych ustaleń faktycznych co do okoliczności faktycznych uznanych za osnowę przypisanego mu sprawstwa.</p>			

Wypada tu przypomnieć (apelacja pochodzi przecież od podmiotu profesjonalnego), że

wedle utrwalonej i powszechnie akceptowanej wykładni przepisu art. 438 pkt. 1) kpk zarzut obrazy prawa materialnego odnoszący się do kwalifikacji prawnej czynu, można skutecznie postawić tylko wówczas, gdy skarżący nie podważa ustaleń faktycznych związanych z tą kwalifikacją (co apelujący wszak czyni). Obraza tej kategorii prawa dotyczy szeroko rozumianej kwalifikacji prawnej czynu, tj. błędnej wykładni przepisów, wynikającej z niezastosowania lub nieprawidłowego zastosowania reguł wykładni prawa, polega na nieprawidłowej subsumcji ustalonego stanu faktycznego pod przepis części szczególnej kodeksu karnego, czego apelujący nie wykazał.

Natomiast zarzut błędu w ustaleniach

faktycznych mógłby zostać skutecznie podniesiony tylko wtedy, gdyby w zaskarżonym wyroku poczyniono ustalenia faktyczne nie mające jakiegokolwiek oparcia w przeprowadzonych dowodach, albo gdyby określonych ustaleń nie poczyniono, pomimo, że z przeprowadzonych i uznanych za wiarygodne dowodów określone fakty jednoznacznie wynikały.

Apelujący nie wykazał, by w niniejszym postępowaniu dokonano dowolnych ustaleń faktycznych bez podstawy dowodowej.

Poruszana kwestia naruszenia art. 5 § 2 kpk także nie znajduje uznania. Wszak by dowieść obrazy tego przepisu należałoby wykazać, iż sąd I instancji ustalił dwie równorzędne wersje stanu faktycznego i błędnie uwzględnił tylko tę niekorzystną dla oskarżonego, co przecież nie wystąpiło w badanej sprawie. Stan

określany przez ustawodawcę jako "nie dające się usunąć wątpliwości" (art. 5 § 2 kpk) powstaje dopiero w następstwie oceny dowodów - wtedy dopiero można bowiem stwierdzić czy wątpliwości, jeśli takowe w ogóle wystąpiły, były poważne i istotne oraz czy i jakie one miały znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności prawnej oskarżonego.

Zarazem w sytuacji, gdy dokonanie określonych ustaleń faktycznych zależy jest od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, lub też dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego, nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio pro reo.

W szczególności bezskutecznie apelujący dąży do zakwestionowania ustalonych obowiązków ciążących na oskarżonym jako serwisancie dokonującym tzw. zerowego uruchomienia kotła z zamkniętą komorą spalania. Obowiązki

te zostały
kazuistycznie
wyszczególnione w
dokumentach
zebranych i
ujawnionych w toku
postępowania. I tak
umowa serwisowa
zawarta pomiędzy T.
z oskarżonym w dniu
1 lutego 2018r. ,
zwłaszcza § 7 określa
warunki wykonania
pierwszego
uruchomienia
(zerowego) , tj.
w sposób wskazany
przez producenta,
pod warunkiem że
urządzenie zostało
zainstalowane
zgodnie z
obowiązującymi
przepisami. Zakres
czynności
związanych z
pierwszym
uruchomieniem
zawiera **załącznik
nr 8. SERWISANT**
w imieniu
PRODUCENTA i
w oparciu o
warunki gwarancji
podejmuje decyzję o
dopuszczeniu kotła
do eksploatacji,
podpisując KARTE
WYROBU
(załącznik nr
12) oraz wypełniając
KARTE
URUCHOMIENIA
ZEROWEGO
(załącznik nr 13). –
vide k. 192 akt.

Zatem pierwsze
uruchomienie -
zerowe jest możliwe

tylko w przypadku wykazania przez inwestora pełnej dokumentacji potwierdzającej prawidłową budowę instalacji gazowej, co przecież nie nastąpiło.

W przedmiotowej sprawie przypadku kotła (...). warunki uruchomienia i eksploatacji kotła precyzuje Rozdział 5 Uruchomienie i eksploatacja kotła - informacja zawarta w Instrukcji instalowania i obsługi kotła T. (...) strony 8 i 14 (koperta k. 71 akt) , w pkt. 3 cyt. „ Kocioł musi być zainstalowany zgodnie z obowiązującymi przepisami przez uprawnioną firmę instalacyjną. Po zainstalowaniu należy dokonać kontroli szczelności wszystkich połączeń gazowych i wodnych, w pkt. 5 precyzuje „ po zainstalowaniu kotła, sprawdzeniu sprawności i szczelności jego połączeń i przygotowania do eksploatacji zgodnie z niniejszą instrukcją i obowiązującymi przepisami,

pierwszego
uruchomienia i
przeszkolenia
użytkownika w
zakresie pracy kotła
i urządzeń
zabezpieczających
oraz o sposobie
jego obsługi może
dokonać tylko
autoryzowany
serwis firmowy.”
Podkr. SO.

Na k. 165- 166
akt znajdują się
nadesłane przez
firmę (...) w
Ś. dokumenty, w
tym wymieniany
wyżej **załącznik**
nr 8, określający
zakres obowiązków
oskarżonego
podczas
uruchomienia
zerowego kotła,
tamże np. w pkt. 3,
4 i 5 wymieniono
enumeratywnie,
obowiązek
sprawdzenia w
KARCIE WYROBU
udokumentowania
sprzedaży i
zainstalowania kotła
(data, podpis i
pieczęć sprzedawcy
oraz
instalatora),
sprawdzenie czy
podłączenia
gazowe , wodne,
elektryczne a
także
odprowadzenie
spalin jest
wykonane
zgodnie z
obowiązującymi

**przepisami i
zaleceniami
producenta.**

W pkt. 14c)
uruchomienie kotła i
regulacja, określono
obowiązek „**w
przypadku
kotłów
kondensacyjnych
dokonanie
analizy spalin
wraz z
wydrukiem**”.

Przedmiotowy
dokument określał
także w końcowej
części pt. „uwaga/”
procedurę
stwierdzenia
zagrożenia
bezpieczeństwa
użytkownika na
skutek wadliwej
instalacji czy innych
zaniedbań.

Natomiast w
dokumentach
przedmiotowego
kotła pn. Karta
wyrobu (k. 41 akt)
i karta uruchomienia
zerowego (k. 42)
brak jakichkolwiek
adnotacji tak
instalatora jak
serwisanta tj.
oskarżonego E. P..
Oznacza to, że
oskarżony E. P.
zaniechał wykonania
podstawowych
obowiązków
serwisanta w
zakresie weryfikacji,
czy kocioł i
dochodząca do niego

instalacja zostały podłączone zgodnie z powyższymi procedurami bezpieczeństwa, nie miał żadnych informacji o wykonaniu prób szczelności tej instalacji i prawidłowości podłączenia samego kotła, jak sam też przyznał, nie ma dowodu potwierdzającego, że wykonał analizę spalin wraz z wydrukiem.

Widzieć musiał oskarżony, iż zamontowany kocioł o mocy 24 kW ma wyższą moc niż dopuszczalna w domach jednorodzinnych wolnostojących (do 21 kW), o czym zeznał świadek B. R. k. 169-170 akt, co powinno było być ujęte w oświadczeniach serwisanta w procedurze uruchomienia zerowego, czego też oskarżony nie wykonał.

Zważywszy na wskazane rygory zerowego uruchomienia kotła nie ma racji apelujący, jakoby czynności zerowego uruchomienia miały

znaczenie wyłącznie dla potrzeb gwarancji wyrobu udzielanej użytkownikowi kotła przez producenta.

Zgodzić się należy z argumentem, że serwisant nie ma obowiązku sprawdzania projektu budowlanego czy wykonania prawidłowości wentylacji, co miałyby wynikać z zeznań świadków R. czy F., ale skoro kocioł musi być zainstalowany zgodnie z obowiązującymi przepisami przez uprawnioną firmę instalacyjną, a serwisant - zanim wykona pierwsze zerowe uruchomienie - wedle już omawianego załącznika nr 8 ma dokonać sprawdzenia czy podłączenia gazowe, wodne, elektryczne a także odprowadzenie spalin jest wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami i zaleceniami producenta oraz dokonać analizy spalin wraz z wydrukiem (przy pomocy analizatora

spalin) , to
nie można spłycać
obowiązków
serwisanta tylko
i wyłącznie do
samej czynności
technicznego
włączenia kotła,
wniosek taki
umacnia także
omawiana już
możliwość
procedury
stwierdzenia
zagrożenia
bezpieczeństwa
użytkownika na
skutek wadliwej
instalacji czy innych
zaniedbań.

Twierdzenia
apelującego, jakoby
badanie spalin w
dniu zerowego
podłączenia kotła
byłoby
niemiarodajne
pozostaje w rażącej
sprzeczności z
procedurą
bezpiecznego
pierwszego
zerowego
uruchomienia kotła.

W dalszej kolejności
apelujący wysnuwa
bezpodstawne
przypuszczenia,
jakoby w
nieruchomości
pokrzywdzonych
wystąpiły trzy
potencjalne źródła
emisji tlenku węgla,
w związku z tym
nie wyjaśniono, co
tak naprawdę było
przyczyną feralnego

zdarzenia, do którego doszło w dniu 13 grudnia 2019 r. (k. 9 apelacji).

Bezsprzecznie pokrzywdzony A. N. zmarł wskutek zatrucia tlenkiem węgla. Z zebranych dowodów nie wynika, by to inne urządzenia w budynku mogły być źródłem emisji tego gazu. Z pewnością nie była to butla z gazem podłączona do kuchenki w pomieszczeniu kuchni, bo została wyniesiona przez Straż Pożarną na zewnątrz budynku, z pewnością nie był to piec na paliwo stałe, bo brak dowodów, że krytycznego dnia tamże proces spalania nie był prowadzony, z pewnością wyciek tlenku węgla z instalacji gazowej potwierdził pomiar tlenku dokonany przez straż pożarną podczas akcji ratowniczej (vide opinia biegłego T. J. (k. 711 v.- 712 i zeznania świadka P. K. k. 287).

Oczywistym pozostaje, że kotły z zamkniętą komorą spalania (jak w przedmiotowej

sprawie) są
bezpieczniejszymi w
użytkowaniu od
kotłów z komora
otwartą, mogą być
instalowane nawet
w pomieszczeniach
mieszkalnych typu
salon, co wynika
z procesu spalania
wewnątrz kotła,
zasysania powietrza
z zewnątrz i
wyprowadzania
spalin na zewnątrz
(przy pomocy
komina
koncentrycznego).

Nie oznacza to
jednak
automatycznie, że
montaż takiego kotła
kondensacyjnego
tylko z powodu
procesu spalania
gazu wewnątrz
komory nigdy nie
doprowadzi do
wypływu tlenku
węgla do
pomieszczenia, jak
to nastąpiło w
niniejszej sprawie
wobec nie
przestrzegania
najpierw przez
inwestora A. N.
warunków
pozwolenia
budowlanego a
następnie
bezkrytycznego
uruchomienia kotła
przez oskarżonego.
Bardzo szeroko
wypowiedział się w
tym zakresie biegły
T. J. na rozprawie
w dniu 17 czerwca

2024r. (k. 711-714
akt) przekonująco i
logicznie akcentując
konieczność
zachowania
niezbędnych
warunków
bezpieczeństwa (w
zakresie określonego
reżimu prowadzenia
tego rodzaju
inwestycji przez
osoby uprawnione,
przestrzegania
rygorów skutecznej
wentylacji
pomieszczeń i
obowiązków
serwisanta
weryfikacji
prawidłowości
sposobu podłączenia
kotła i komina
koncentrycznego),
których dopiero
łączne
przestrzeganie
sprawi, że
użytkowanie kotła
jest bezpieczne.

Nie znalazł uznania
zarzut, jakoby
przypisany
oskarżonemu czyn
został popełniony
nieumyślnie w
rozumieniu art. 160
§ 3 kk. Słusznie
tu ustalił sąd
I instancji, iż
oskarżony dokonał
uruchomienia
zerowego kotła
gazowego z
zamkniętą komorą
spalania jako
serwisant (...)
S.A., mimo braku
pełnej dokumentacji

potwierdzającej
prawidłowe
wykonanie instalacji
gazowej, a to
mimo braku na
karcie zerowego
uruchomienia kotła
podpisu instalatora,
przy tym nie
sporządzając
oświadczenia
wskazującego na
konieczność
wykonania
odpowiedniego
systemu
spalinowego oraz nie
dokonując analizy
spalin. Mając na
uwadze obowiązki
określone w
załączniku 8
oskarżony jako
serwisant nie
powinien uruchomić
kotła w razie
braku kompletnej
dokumentacji. Rola
serwisanta jest
istotna zwłaszcza w
przypadku kotłów z
zamkniętą komorą
spalania, gdzie brak
jest wglądu do oceny
jakości procesu
spalania i jedynym
sposobem na to jest
dokonanie analizy
spalin i zawartości
powietrza poprzez
wykonanie
pomiarów przy
pomocy sondy i
sporządzenie
wydruku z tego
sprawdzenia.

Tym samym
oskarżony godził się
na

nieprawidłowości,
jako profesjonalista
doskonale wiedząc,
że zerowe
uruchomienie kotła
i następnie jego
użytkowanie w ich
obliczu tworzy
bezpośrednie
niebezpieczeństwo
dla życia i zdrowia
osób
zamieszkujących
posesję
pokrzywdzonego.
Winą nieumyślną
są natomiast objęte
skutki w postaci
śmiertelnego
zatrucia A. N. i
lekkiego uszczerbku
na zdrowiu D. N..

Wniosek

- o zmianę
zaskarżonego
wyroku poprzez
uniewinnienie
oskarżonego od
zarzucanego mu
czynu oraz na
podstawie

art. 632 pkt. 2)
k.p.k. o obciążenie
kosztami procesu
Skarb Państwa
ewentualnie wnoszę
o uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
przekazanie sprawy
do ponownego
rozpoznania przez
Sąd Rejonowy w
Kłodzku, II Wydział
Karny

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>- w przypadku nie podzielenia argumentów obrony w zakresie wniosku o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, wnoszę - na podstawie art. 455 zdanie pierwsze k.p.k. o zmianę kwalifikacji prawnej czynu i uznanie, że oskarżony - E. P. - odpowiada za przestępstwo stypizowane w art. 160 §3 k.k.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wnioski niezasadne z przyczyn podanych w sekcji 3.3.</p>			
<p>3.4.</p>	<p>Apelacji osobistej oskarżonego E. P.:</p> <p>błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku przez ustalenie, że oskarżony jest sprawcą przypisanego mu czynu podczas gdy:</p> <p>1) uruchomienie kotła wykonał w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

sposób, w jaki został przeszkolony w firmie (...), co potwierdzają opinie innych doświadczonych serwisantów,

2) oskarżony nie miał obowiązku sprawdzania dokumentacji budowy ani wentylacji czy dokumentów związanych z montażem instalacji gazowej,

3) oskarżonemu zarzucono niewłaściwe poprowadzenie komina na zewnątrz budynku,

4) nie wyjaśniono, czy to zamontowany kocioł gazowy spowodował ulatnianie się tlenu węgla, podczas gdy właściciel budynku używał także kotła stałopalnego węglowego, którego komin był spękany, być może tlenek węgla pochodził z kuchenki gazowej albo nie dokręconej butli gazowej,

5) w uruchomionym przez oskarżonego kotle kondensacyjnym z zastosowanym koncentrycznym przewodem powietrznośpalinowym

spalanie odbywa się w zamkniętej komorze, podciśnieniowo, w związku z czym nie ma możliwości wydostania się spalin i tlenku węgla do pomieszczenia, w którym był zamontowany kocioł, a brak wentylacji pomieszczenia nie powinien wpłynąć na zagrożenie w najmniejszym stopniu,

6) wykonana analiza spalin w dniu zerowego uruchomienia jego zdaniem była niemiernodajna,

7) kocioł pracował przez 6 dni w grudniu 2019r, po czym ponowne uruchomienie kotła nastąpiło w sezonie grzewczym od września do 21 grudnia 2020r., dopiero wtedy kierownik budowy dokonał odbioru instalacji i wypisał dnia 17.11.2020r. oświadczenie o zakończeniu budowy oparte o przegląd kominiarski z dnia 12.08.2020r. , a dokumenty te dotyczą tego samego komina, który był

	używany w grudniu 2019r.		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Żaden z przedstawionych w tej apelacji błędów faktycznych nie wystąpił w toku ustalanej podstawy faktycznej wyroku.</p> <p>Ad. 1) i 2) Sposób zerowego uruchomienia kotła gazowego został w firmie (...) bardzo ściśle określony, co zostało dokładnie opisane w sekcji 3.3 uzasadnienia w oparciu o dokumenty źródłowe, tj. regulacji zawartej w Instrukcji instalowania i obsługi kotła T. (...) strony 8 i 14 (koperta k. 71 akt) , w pkt. 3 cyt. „Kocioł musi być zainstalowany zgodnie z obowiązującymi przepisami przez uprawnioną firmę instalacyjną. Po zainstalowaniu należy dokonać kontroli szczelności wszystkich połączeń gazowych i wodnych, w pkt.</p>			

5 precyzuje „ po zainstalowaniu kotła, sprawdzeniu sprawności i szczelności jego podłączeń i przygotowania do eksploatacji zgodnie z niniejszą instrukcją i obowiązującymi przepisami, pierwszego uruchomienia i przeszkolenia użytkownika w zakresie pracy kotła i urządzeń zabezpieczających oraz o sposobie jego obsługi może dokonać tylko autoryzowany serwis firmowy.”W dalszej kolejności na k. 165- 166 akt znajdują się nadesłane przez firmę (...) w Ś. dokumenty, w tym wymieniany wyżej załącznik nr 8, określający zakres obowiązków oskarżonego podczas uruchomienia zerowego kotła, tamże np. w pkt. 3, 4 i 5 wymieniono enumeratywnie, obowiązek sprawdzenia w KARCIE WYROBU udokumentowania sprzedaży i zainstalowania kotła (data, podpis i pieczęć sprzedawcy oraz instalatora),

sprawdzenie czy podłączenia gazowe, wodne, elektryczne a także odprowadzenie spalin jest wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami i zaleceniami producenta.

W pkt. 14c) dot. uruchomienia kotła i regulacji, w tym „w przypadku kotłów kondensacyjnych dokonanie analizy spalin wraz z wydrukiem”.

Przedmiotowy dokument określał także w końcowej części pt. „uwaga/” procedurę stwierdzenia zagrożenia bezpieczeństwa użytkownika na skutek wadliwej instalacji czy innych zaniedbań. Wszak oskarżony przyznał, że nie dokonał adnotacji na karcie wyrobu bo jej nie widział, zatem na czym, jego zdaniem, miało polegać wypełnienie obowiązków serwisanta?

Przytoczone regulacje adresowane są do serwisanta a nie innych osób. Nawet jeżeli inni serwisanci nie przestrzegali

regulacji załącznika 8, to nie oznacza automatycznie zwolnienia oskarżonego od ich przestrzegania.

Ad. 3) Nietrafnie apelujący stwierdził, że zarzucono mu niewłaściwe poprowadzenie instalacji komina na zewnątrz budynku.

Ad. 4) Oczywiście niesłusznie apelujący zarzucił brak jednoznacznych ustaleń co do tego, jakie było źródło śmiertelnej dla pokrzywdzonego A. N. emisji tlenu węgla. Na podstawie opinii biegłego z zakresu eksploatacji urządzeń gazowniczych T. J. (już omawianej, ustnej uzupełniającej złożonej na rozprawie i odwoławczej) i sporządzonej dokumentacji (...) w K. w dniu zdarzenia (k.49-50 akt) oraz zeznań świadka P. K. wyjaśniono, że źródłem tlenu węgla nie była butla gazowa w kuchni (wyniesiona podczas akcji ratowniczej straży pożarnej na zewnątrz budynku,

tym bardziej że
ulatniający się
ewentualnie gaz
powoduje zjawisko
duszenia na skutek
braku tlenu a
nie zatruwania), ani
kocioł na paliwo
węglowe stałe - bo
nie był używany
a jedynie używany
był przedmiotowy
kocioł gazowy, który
pracował cały czas,
także podczas akcji
Straży Pożarnej, i
wtedy dokonano 2-
krotnego pomiaru
wykazującego
wzrost skokowy
poziomu tlenku
węgla (k. 287 akt).

Ad 5). Gdyby
faktycznie
bezpieczny proces
spalania w
uruchomionym
przez oskarżonego
kotle
kondensacyjnym z
zastosowanym
koncentrycznym
przewodem
powietrzospalinowym
mógł się odbywać
niezależnie od
istnienia
(nieistnienia)
zalecanej wentylacji,
niezależnie od
prawidłowości
wykonanej instalacji
prowadzącej od
zbiornika gazu do
kotła, niezależnie od
analizy spalin, to
nie byłyby potrzebne
jakikolwiek
ograniczenia i rygory

bezpieczeństwa
określone przez
producenta kotła,
projektanta i
starostę wydającego
pozwolenie na
budowę.
Najdobitniej wyraził
w tym zakresie
opinię biegły T.
J., podkreślając, że
instalacja gazowa
jest najbardziej
niebezpieczną
konstrukcją
budynku i wszelkie
czynności związane
z budową instalacji
wymagają
szczególnej wiedzy
aby obiekt
budowlany spełniał
wymogi art. 5 prawa
budowlanego w
zakresie
bezpieczeństwa
konstrukcji,
pożarowego i
użytkowania, co
wymaga
protokolarnego
przekazania budowy
do eksploatacji -
popartej
protokołami z prób
szczelności
przewodów
wiodących paliwo
gazowe i szczelności
przewodu
powietrzno -
spalinowego oraz
instalacji
elektrycznej
zasilającej kocioł.
Dopiero
potwierdzenie
wykonania budowy
zgodnie z
dokumentacją i

uzyskanie sprawności technicznej instalacji jest warunkiem przystąpienia do „ pierwszego uruchomienia kotła” (vide opinia k. 40 akt. O ile przedmiotowy kocioł kondensacyjny jest bezpieczniejszy w użytkowaniu od kotła z otwartą komorą spalania, to jednak, jak każde urządzenie wymaga także współczynnika bezpieczeństwa w postaci wentylacji (opinia biegłego k. 712 akt), zaś w przedmiotowej sprawie wszystkie 3 pomieszczenia (kotłownia, łazienka i kuchnia - w której spał pokrzywdzony) były pozbawione odpowiedniej wentylacji. Nadto kocioł posiada czujnik bezpieczeństwa, który w sytuacji braku właściwego odprowadzania spalin powinien wyłączyć pracę kotła, co jednak nie nastąpiło.

Ad. 6) Gdyby wykonana analiza spalin w dniu uruchomienia była co do zasady

niemiarodajna, to
producent
urządzenia nie
nakazywałby
dokonywania
pomiaru w
przypadku zerowego
uruchomienia kotła.

Ad.7) Opisane w
tym zarzucie
okoliczności
faktyczne dotyczą
sytuacji zaistniałej
po dacie czynu. Jak
zeznała
oskarżycielka
posiłkowa K. N. po
śmierci
pokrzywdzonego A.
N. została wykonana
zupełnie nowa
instalacja
doprowadzająca gaz
do kotła, zaś
treść postawionego
zarzutu dowodzi, że
tym razem inwestor
dochował wymogów
bezpiecznej
inwestycji, bo został
ustanowiony
kierownik budowy,
który dokonał
odbioru instalacji
i wypisał dnia
17.11.2020r.
oświadczenie o
zakończeniu budowy
oparte o przegląd
kominarski z dnia
12.08.2020r.
Ponadto z zeznań
K. N. (k. 686
v.) wynika, że także
dokonano wymiany
komina na wysoki,
wyprowadzony
powyżej krawędzi
dachu budynku, co

jednak pozostaje bez znaczenia dla kwestii prawidłowości ustaleń faktycznych zaskarżonego wyroku.		
Wniosek		
O uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nieskuteczność zarzutów tej apelacji oraz apelacji obrońcy oskarżonego.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Nie wystąpiły.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		

<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Punkty dotyczące skazania E. P. VI o probacji, VII o zobowiązaniu probacyjnym, VIII o nawiązkach, X i XI o kosztach procesu.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Konsekwencje skazania.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zmieniono zaskarżony wyrok przez uniewinnienie oskarżonego K. K. od zarzucanego mu czynu zaś w odniesieniu do oskarżonego E. P. dokonano korekty na niekorzyść dzielając argumenty apelacji prokuratora i jego wnioski co do</p>		

<p>korekty wymiaru kary złożony na rozprawie apelacyjnej .</p> <p>W sprawie nie wystąpiły podstawy bezwzględne z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów apelacyjnych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Dokładnie opisano w sekcjach 3.1, 3.2</p>		
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>I.1) , III, IV</p>	<p>I.1)Wobec uniewinnienia oskarżonego K. K. należało stwierdzić, że wydatki w jego sprawie ponosi Skarb Państwa (art. 632 pkt. 2) kpk).</p>	

III. O kosztach należnych od oskarżonego E. P. oskarżycielkom posiłkowym w toku postępowania apelacyjnego z tytułu zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 627 kpk w zw. z § 11 ust 1 pkt 4. oraz ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800), zasądając zgodnie z wnioskiem pełnomocnika kwoty taryfowe minimalne.

IV. Wobec przegrania apelacji o należnych od oskarżonego E. P. Skarbowi Państwa kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.636 § 1 kpk i art.627 kpk oraz na podstawie art.8 w zw. z art.2 ust.1pkt.3 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r./ tj. DZ. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm./, przy czym zasądzono wydatki

	tego postępowania w 1/2 części (w pozostałej 1/2 części wobec uniewinnienia oskarżonego K. K. wydatki ponosi Skarb Państwa).
7. PODPIS	
SSO Ewa Rusin	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego K. K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie skazujące w całości.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
0.11.3. Granice zaskarżenia			

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	prokuratora		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie skazujące		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	3		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego E. P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie skazujące w całości		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	4		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony E. P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie skazujące w całości		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
o.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana